

Posebna zgodba za posebno osebo - TEBE

Vzemi si kako minuto in preberi to zgodbo, ker je res nekaj posebnega:

Dva moža, oba resno bolna, sta skupaj ležala v bolnišnični sobi. Eden od njiju je lahko vsak dan eno uro sedel v svoji postelji, kar je pomagalo odvajanju vode iz njegovih pljuč. Njegova postelja je bila ob edinem oknu v sobi.

Drugi mož je moral vse dneve preležati na hrbtu.

Moža sta ves dan klepetala. Pogovarjala sta se o svojih družinah, o svojih domovih, službah, služenju vojske, preživljanju počitnic... In vsak dan je mož, ko je sedel ob oknu, drugemu opisoval stvari, ki jih je videl zunaj.

Mož na drugi postelji je živel za te urice, ko je njegov prijatelj razširil in popestril njegov svet z dogajanjem in barvitostjo zunanjega sveta. Okno je gledalo na park ob ljubkem jezeru. Race in labodi so se igrali na vodi, medtem ko so otroci po jezeru spuščali svoje male čolničke. Mladi ljubimci so se objeti sprehajali med cvetlicami čudovitih mavričnih barv. Velika, stara, mogočna drevesa so lepšala

pokrajino, v daljavi pa je bilo videti obrise oddaljenega mesta.

Ko je mož ob oknu opisoval vse to v dovršenih podrobnostih, je mož na drugi postelji priprl oči, si predstavljal slikovite prizore in užival.

Nekega toplega opoldneva mu je mož ob oknu opisoval parado, ki se je premikala ob jezeru. Čeprav drugi mož ni slišal godbe, jo je videl v svojem umu. Tako so minevali dnevi in tedni.

Nekega jutra je jutranja sestra v sobo prinesla vodo za umivanje in ugotovila, da je mož ob oknu v spanju mirno umrl. Žalostna je poklicala bolnišnično osebje, ki je truplo odneslo ven.

Takoj ko je bilo mogoče, je drugi mož zaprosil, naj ga premaknejo k oknu. Sestra mu je z veseljem ustregla in potem, ko je poskrbela, da se je udobno namestil, ga je pustila samega. Počasi, z veliko težavo, se je mož dvignil na komolca, da bi naposled prvič sam ugledal zunanji svet. Končno se bo tudi on lahko naužil lepot zunanjega sveta. Napel je vse moči in pogledal skozi okno ob postelji.

Okno je gledalo na pust zid. Mož je povprašal sestro, kaj bi mogel biti razlog, da je preminuli sosed tako čudovito opisoval stvari v zunanjem svetu. Sestra mu je povedala, da je bil slep in ni mogel videti zidu, ki je stal pred oknom. Rekla mu je: "Morda je hotel le osrečiti vas."

Epilog: Neizmerna sreča leži v osrečevanju drugih, ne glede na naše lastne razmere. Deljena bridkost se razpolovi, a kadar delimo srečo, se ta podvoji. Če bi se rad počutil bogatega, samo preštej stvari, ki ti jih denar ne more kupiti. "Danes je dar, zato se imenuje sedanjost".

Izvirni pisec te zgodbe ostaja neznan.

Vso srečo!